

Μεταξύ της I και III παραγράφου :

Ο χρόνος αυτός, πού πέρασε ήταν αρκετός για να "μεταμορφώσει" κυριολεκτικά μέχρι τις ρίζες της την όλη φυσιογνωμία της χώρας. Η Ελλάδα έξε-
λίχτηκε από της 21 'Απριλίου 1967 μέχρι σήμερα σε ξέφραγο άμπέλι, όπου
ξένοι και ντόπιοι ύπατοι άρμονται και διοικηται έρήμην του λαού, άποφα-
σίζουν για την τύχη του στηριζόμενοι στο νομικό καθεστώς της καταστάσε-
ως πολιτορίας. Πολιτικά, κάτω από την Διοίκηση των Συνταγματαρχών, η χώ-
ρα άπομονώθηκε φοβερά και όχι μόνο διεθνώς δέν διαδραματίζει κανένα ρό-
λο, αλλά και στην περιοχή της : στα Βαλκάνια, όπου πάντοτε διέθετε πεδίο
μιας σχετικής διπλωματικής δραστηριότητας, έχει μεταβληθί σε στρατοκρα-
τούμενο θεατή. Την πιο χαρακτηριστική εικόνα παρέχει στο χώρο αυτό η
υπερτροφική ένδυνάμωση της Τουρκίας. Την παλιά διεκυστίνδα μεταξύ των
μοιραίων αντιπάλων στο ίδιο στρατόπεδο Άγκύρας και Άθηνών, υποκατέστη-
σε τώρα μια άνιση σχέση υπέρ της πρώτης, της οποίας τό χάσμα οδηγεί σε
έθνική τραγωδία τό Κυπριακό. Οι Τούρκοι έχοντας την υποστήριξη πολλών
χωρών, ακόμα και των Άράβων, από θέσεως ισχύος υπαγορεύουν τις θελή-
σεις τους στην Άθήνα και τό μόνο άνεξήγητο είναι, πως δέν άποφάσισαν
μέχρι στιγμής να έμμεταλλευθούν την προνομιοϋχο θέση τους. Ο Μανάριος,
παρ'όλο ότι αντιπροσωπεύει ένα κρατίδιο με έλάχιστες δυνατότητες, στην
προσπάθειά του να καλύψη τό κενό από την άπουσία των Άθηνών, πέτυχε να
έξασφαλίση αξιόλογα διπλωματικά έρείσματα.

Άλλά αν η "Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών" κατόρθωσε σε τρία μόνο χρόνια
να εξαφανίση τά όσα είχαν στον έξωτερικό τομέα μεταπολεμικά έπιτευχθί,
πέτυχε να διαθέσει ένα μεγάλο άτου στο ένεργητικό της : έγινε η έμπρο-
σθοφυλακή του Νεοφασισμού στην Εύρώπη. Ακολουθώντας την καλ κλασσική
τακτική όλων των ολοκληρωτικών καθεστώτων για να βγί από τό άδιέξοδο,
πού διαμόρφωσε στο έσωτερικό, προετοίμασε με τό Σχέδιο "Ερμής"-του
Γενικού Έπιτελείου- Πραξικόπημα στην Κύπρο κι όργάνωσε σαν αρχή έκδη-
λώσεώς του την δολοφονική άπόπειρα της 8ης Μαρτίου κατά του Προέδρου
Μανάριου. "Ελπίζει έτσι, ότι θ'άποκτήση τό "ζωτικό χώρο" της στη Μεγαλό-
νησο, με τή διχοτόμηση του νησιού και τή "διπλή ένωση", πού σε μακρό
χρονικό διάστημα σημαίνει άπορρόφησή της από την Τουρκία.

Παράλληλα, όπως έπίσημα ντοκουμέντα, πού δημοσιεύτηκαν στον άγγλικό τύπο
άποδεικνύουν, χρηματοδοτεί η χούντα τους Ιταλούς νεοφασίστες για να όργα-
νώσουν στρατιωτικό Πραξικόπημα στην Ιταλία, βοηθεί τους έξτρεμιστές της
Έκρας δεξιάς στη Γαλλία και στο Βέλγιο, όπως ο ύπουργός των έξωτερικών
κ. Άρμέλ απέκάλυψε μέσα στη Βουλή στις Βρυξέλλες.

"Ετσι το ελληνικό ζήτημα με τη διεθνοποίηση της φασιστικής δραστηριότητας της χούντας μεταβλήθηκε στο υπ αριθμόν 1 πρόβλημα της Εθνοφύλαξης - και τις ίδιες αυτές διόλεξε ο βοδύλαρος ύπουργός των εξωτερικών για να κήνη έκδοση στην Αθήνα....

"Η Εθνοφύλαξη αν δεν άμυνόη άποταλεσρατική κατά της κερκινυογδου άστίας, ποδ μόλυνε τον ελληνικό οργανισμό, θα ύποστή σδντορα τις μετακτώσεις της, ή ίδια. "Εν προσκειμένο, προσλαμβάνει ιδιόζουσα σημασία το αίτημα του γερμανικού σοσιαλδημοκρατικού κόμματος στο πρόσφατο συνέδριό του στο Βαρμπερ-κεν για μία ένιαία δυτικοευρωπαϊκή πολιτική στο ελληνικό.

Στη ΙΙ παράγραφο του Αχεόλου του Καθηγητοϋ και του Ε.Ερηίτη προτείνω :

Τη μεγαλύτερη άπότη, Ισάξια πρδς το Βραζιλιόπημα των Κολλουέλλων, ποδ πρδ- λαβαν τους Ετρατηγούς χρησιμοποιούντας το δικό τους σδνθημα, άποταλεί το καλοδμενο Εδνταγμα του 68 της χδντας. Οί πίσω άπδ τη χδντα κινουδμενοι ήλεκτρονικοί έγνέφαλοι, της ύπδβαλαν όχι μόνο το κείμενο, αλλά και τις δδλίες διαδίκασίες έφαρρογής του. Εποός είναι ή εξαπάτηση της διεθνοϋς Κοινής Γνώμης με μέθοδο άντάξια του καθεστώτος: άρδ άπυδήςει να ζητάει μάταια την άποκατάσταση της Δημοκρατίας, θα της προσφερθοϋν το 1972 "έμλο- γός", ή γόφυρα και ή "αλξής λειτουργία των συνταγματικών θεσμών με έφαρρογή όλων των έρδρων του "Ευντάγματος" του 68, ποδ άποταλεί έρτιο μηχανισμό-τερατοϋργημα ύποδουλδσεως έπ'άδριστον του ελληνικού λαοϋ με ύπερμοντέρνο φασιστικό πνεϋμα. Καί μόνο το νεοφανές έρδρο 129 άρκεί να προειδοποιήση τους "Ελληνες για το τί τους περιμένει με την καθινοποιήμε- νη συνταγματική τάξη του Παπαδόπουλου : " Αί ένοπολοι δυνάμεις έχουν ως άποστολήν την προστασία και υπεράσπιν του κρατοϋντος πολιτειακού και κοινωνικού συστήματος εναντίον των εξωτερικών και έ σ ω τ ε ρ ι κ ω ν έχθρων". Καθόηκον όλων των "Ελλήνων στο έσωτερικό κι εξωτερικό είναι τώρα με όλα τά μέσα να ζεσηκπιδούν τη μουτσόνα αότη του "Ευντάγματος", να το καταγγείλλουν παντοϋ και να βεβαιδσουν, ότι δέν είναι άνδράποδα για να δεχθοϋν να ύπαχθοϋν ύπδ τά δεσμά του.

"Υπάρχει άστοςό μία θετική πλευρά στο τριετές ελληνικό έρδμα: ή χδντα πέτυχε να διασπείση τις ένσπες δυνάμεις-ποδ ήταν τσιμενταμένες πριν άπδ το Βραζιλιόπημα - σε καπετανάτα και μικροκομματαρχικές φράξίες, και να έ ν δ σ η δλδκλήρο τον ελληνικό λαό. "Ετσι άπδ τά σέδματα της διαλδσεως στο ναυτικό, την άεροπορία και το στρατό ζηρής, θα ζεπηδήςη άνακδρευντα και σδντορα ή μεγάλη κρίς, ο βδδυνος μέσα στοϋ άποτον θα ταφοϋν και σδμ- βολα, και λοφία κι άλυσείδες. Στη μεταπολεμική ιστορία του ποτέ ο ελληνι- κός λαός δέν ήταν τόσο ένωμένος, όσο σήμερα με άταίλινη άπόφαση να γίνη κυρίαρχος στη χώρα του, άνεξάρτητος πολιτικά και κοινωνικά, πραγματικά ελεύθερος.

Τό "Έθνος παραζώνει πνευματικά. "Η "Εκπαιδευτική μεταρρύθμιση" τῶν ἄξεστων μικρῶν, τῶν πᾶμφτωχων διανοητικῶν τυράννων του, ὁδηγεῖ πενήντα χρόνια πίσω τή χώρα. Παράλληλα τό "Έθνος μέ τήν ἀναγκαστικὴν μετανάστευση -τὴ δεύτερη ποὺ γίνεται μετὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον - τῶν πικρῶν δυναμικῶν καὶ πικρῶν ζωντανῶν στελεχῶν του καὶ τίς φυλακίσεις καὶ ἐξορίες τῶν πατριωτῶν του τῆς ἐνεργητικῆς ἀντιστάσεως στή χώρα, ἀρχίζει νὰ παρουσιάζει συμπτώματα παρακμῆς καὶ γεροντικῆς ἀρτηριοσκληρώσεως. "Η ἐκμάδα του, ἡ σπονδυλικὴ του στήλη, τὰ γενναῖα παλληκάρια του καὶ οἱ ἀτρόμητοι νέες ἐλληνίδες βρίσκονται στὰ μπουντρούμια τοῦ Λάμπρου καὶ στὰ Παχάου τῆς Λέρου ἢ ἀγωνίζονται σὲ ἐξωτερικῶ. Καὶ ἔχουν μείνει συνεργάτες τῶν τυράννων οἱ δοσίλογοι τῆς κατοχῆς, ἡ μορμιά Πετινέλλης, οἱ δοροτουλίστες, οἱ ἡμιμαθεῖς καὶ μὲ ἀνάξια αὐτοαποκαλούμενη πνευματικὴ ἡγεσία -ἐκτός ἀπὸ μερικές φωτεινὲς ἐξαιρέσεις- ποὺ προσκυνᾷ νυχθημερόν τὴν ἀρβύλα, σὰν σύμβολο καὶ ὁδηγὸ τῆς παραγωγῆς της. Θὰ πρέπει ἀκριβῶς ἐδῶ νὰ ἐξαρθῇ, ὅτι ἡ παλαιὰ πολιτικὴ ἡγεσία τοῦ τόπου, ποὺ ἔχει ἀνέβαινε τίς εὐθύνες τῆς γιὰτὶ δὲν ἔδωσε διέξοδο σὲ πολιτικὸ πρόβλημα καὶ δὲν πρόλαβε τὸ πραξικόπημα, στάθηκε γενικῶς -μ' ἐξαιρέσεις μερικῶν σὺγγουρατζήδων, εἰσπράκτορες ὑλικῶν ἀπολαυτῶν καὶ γεφυροποιῶν ἄξια τοῦ ὀνόματός της.

Στὸ τέλος τῆς 4 4ης παραγράφου προτείνω νὰ ποῦν :

Βέβαια τὸ δυσάρεστο αὐτὸ φαινόμενο παρουσιάζεται σ' ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ δημοκρατικὰ κινήματα ἀντιστάσεως. Ἀλλὰ ἐκεῖνο, ποῦ εἶναι ἀπαράδεχτο, εἶναι νὰ ἐμφανίζονται μὴ δημιουργικὲς διαφωνίαι στὸ ἐξωτερικόν, μικροπροσωπικοὶ ὑπολογισμοὶ καὶ ἐνδοἀντιστασιακὲς διαμάχες. Μόνο ἡ χούντα ἐξυπηρετεῖται ἀπὸ τέτοια ἀνεύθυνη τακτική.

Εἰτὴν ἀρχὴ τῆς 5ης παραγράφου θὰ πρότεινα τὰ ἀκόλουθα :

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, ποῦ πληρώνει καθημερινὰ τὸ δυσβάσταχτο τίμημα τῆς στρατιωτικῆς δικτατορίας, δὲν ἐπιθυμεῖ μὲ κανένα τρόπο νὰ ξαναγυρίσῃ "στὸν παλιὸ καλὸ καιρὸ", μετὰ τὴν πτώση της. Νὰ ξαναπαραπνεύσῃ τὸ δξυγόνον τῶν ἐλευθεριῶν, ποῦ τοῦ προσέφεραν τὰ πιστοποιητικὰ κοινωνικῶν φρονημάτων, νὰ διαπαιδαγωγηθῇ στὴν ἐθνικὴ κολυμβήθρα τῆς Μακρονήσου, νὰ ξαναζήσῃ τὸ παρακράτος τῶν ΝΕΑ καὶ τῶν Τεα, τίς μαρφίτσες καὶ τίς μαῦρες χεῖρες, ποῦ ὀργάνωναν μὲ σύμπραξη καὶ συνενοχὴ τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς χωροφυλακῆς βολοφονίας ἀντιπροσώπων τῆς Βουλῆς. Οὔτε νὰ χωρισθῇ πάλι σὲ κατηγορίες καλῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν καὶ ἀντεθνικῶς δρώντων, κἀκεῖνὰ δὲν θ' ἀνεχθῇ νὰ ἐμπαίζεται ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν ὀλιγαρχία, οὔτε θὰ πληρώνει ὁ προὑπολογισμὸς τοῦ κρουαζιέρες ἀνὰ τὸ Δίγαϊο τῶν ἔνεργων πρὸ αἰῶνων ἐστερμένων κενῶν κεφαλῶν τῆς Εὐρώπης ἢ τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς. Ὅλοι οἱ δικτατορικοὶ νόμοι τοῦ Μεταξᾶ, τὰ ἔκτακτα μέτρα καὶ ἡ νομοθεσίᾳ τῆς χούντας θὰ καταργηθοῦν μαζὺ μὲ τὴ θανατικὴ ποινὴ μὲ τὸ ἄρθρο μόνον τῆς πρώτης κυβερνητικῆς ἐκτελεστικῆς πράξεως τῆς δημοκρατικῆς Κυβερνήσεως, ποῦ θὰ διαδεχθῇ τὴ χούντα.

Ἡ Ἑλλάδα, ποῦ θ' ἀναστηθῇ ἀπὸ τῆς σημερινῆς κόλασης, ποῦ θ' ἀποπλῶνῃ τὸ αἶσχος μὲ τὸ ὅποιο λένιασαν τὸ ἐλληνικὸ ὄνομα τὰ καρμυνογόντα κότταρα τῆς χοδντας, θά εἶναι ἓνα σύγχρονο ἐυτιμοευρωπαϊκὸ κράτος. Θά τιμωρήσῃ παραδειγματικῶς ἄλλα ὀνεία, μὲ διεθνῆς δικαστήριον ὅαν ἐκεῖνο τῆς ἡμερῶν τοῦ προέδρου, ποῦ κατὰ τὸν ἰσχύοντα ποινικὸ νόμον ἐξετέλεσαν πρᾶξι ἐσχάτης προδοσίας μὲ τὸ πραξινδπημα. Καὶ θά τοῦς ἐπιβάλῃ τίς ποινές, ποῦ εἶχε καθορίσει ἡ ἀθηναϊκὴ δημοκρατία γιὰ τοῦς τυράννους τὸ 507 π.Χ.

Ἡ μεταδικοτατορικὴ Ἑλλάδα θ' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν "προστασία" τῶν μεγάλων δυνάμεων, ποῦ τῆς ἐπεβλήθη ὅαν μαύρη πρῶτα μὲ τὸ πρωτόκολλο τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Λονδίνου τὸ 1832 καὶ ἔκτοτε ἀπετέλεσε τὴν πύγια τροχοπέδη γιὰ πᾶσι πολιτικῇ, ποινικῇ καὶ διπλωματικῇ τῆς ἀνάπτυξη. Θά καθιερώσῃ ὅαν πρωταρχικὴ ἀρχὴ τοῦ νέου πολιτεύματος, ὅπὸ τὸ ὅποιο θά βιδῶσῃ ἐλευθερία τοῦ λοιποῦ ὁ ἐλληνικὸς λαὸς τῇ **λ α ῖ κ ῆ η υ ρ ι α ρ χ ι α**. Μὲνο ἂ μὲ τὴν ἐφαρμογὴ καὶ στὸ ἀνέκδοτο λειτουργία τῆς ἀρχῆς αὐτῆς μποροῦν οἱ Ἕλληνες νὰ πετύχουν ἀνεξάρτητοι καὶ κυρίαρχοι τὴν πλήρη οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς χώρας τους, νὰ ἐνωθοῦν μὲ τὴν Εὐρώπη, μὲ Εὐρώπη στὴν ὅποια ἀρχίζει νὰ δεσπόζει ὁ δημοκρατικὸς σοσιαλισμός, ποῦ κατοχυρώνει τὴν πολιτικὴν ἐλευθερία : τὸν δημιουργικὸν διῆλογο καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς πλειοψηφίας μὲ τὴν ποινικὴν δικαιοσύνη. Μὲ Ἑλλάδα, ποῦ θά διαδραματίζει τὸ ρόλο τῆς στῆ Μεσόγειο, στῇ νοτιοανατολικῇ Εὐρώπῃ καὶ τὴν Ἑγγὺς Ἀνατολὴ ἀξιοποιῶντας τὸ τεράστιον δυναμικὸν τοῦ ἐλληνισμοῦ, ποῦ ἀναγκαστικῶς ἀπουσιάζει σήμερον ἀπὸ τῆς διεθνῆς κοινότητος γιὰτὶ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν Ἑλευθερία.

Στὸ προίμιον τοῦ νέου Συντάγματος οἱ νόμιμοι ἀντιπρόσωποι τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ θά μποροῦν περὶπου νὰ διακηρύξουν :

"Ὁ Ἑλληνικὸς ἔθνος ἀποσεῖσται τὴν φρικτὴν τυραννίδα τῆς ἐσωτερικῆς κατοχῆς του, κηρύττει σήμερον διὰ τῶν νομίμων ἀντιπροσώπων του, εἰς ἐθνικὴν συνηγμένην συνέλευσιν ἐνῆπιον θεοῦ καὶ ἀνθρώπων τὴν ἀποκατάστασιν τῶν κυριαρχικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων καὶ ὁρίζει, ὅτι ἅπαναι αἱ ἐξουσίαι πηγάζουν ἀπὸ τὸν λαόν, ὑπάρχουν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἀσκῶνται δι' αὐτοῦ καὶ ὅν τρόπον ὁρίζει τὸ Σύνταγμα".